

ligt, om det var saadanne Erhvervelser, Staten skulde lægge Vind paa. Jeg kan forstaa, at det, der her er i Vejen — og det var det, jeg berørte i mit første Foredrag, — er, at vi netop her ere inde paa at købe og faa et Forhold ordnet paa en Maade, der ligger indenfor Rimelighedens Grænser. Der har været talt nok om, at Staten bygger og køber for dyrt, og det ærede Medlem ved nok, at ude omkring i Landet har der været klaget over det. Nu foreligger der et billigt Tilbud, og saa skulde man affærdige det! Det kan jeg ikke forstaa, og jeg synes i det hele taget, at det ærede Medlem ser fejl derpaa. — Det ærede Medlem siger, at man skulde have erhvervet sig Grunden. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes den højtærede Minister skulde bære sig ad med at erhverve denne Grund. Han kunde i hvert Tilfælde ikke erhverve den, før han fik Lovgivningsmagtens Sanktion dertil; saa skulde i Mellemtiden hele denne kostbare Grund ligge hen, det lod sig vel ikke gøre og vilde da ogsaa komme til at koste noget. For hver Dag, der gik hen, vilde det blive en betydelig Rente af den Kapital, som stod i denne Grund, og man kunde jo først langt senere begynde at opføre en Bygning derpaa.

Det hele fører derhen, saavidt jeg kan skønne de Herrers Mening, at man skal blive deroppe, hvor man er, og erhverve disse dyre, kostbare Grunde, bare for at man kan faa noget, som tager sig godt ud. Selv om man paa et andet Sted var i Stand til at kunne finde en tilfredsstillende Løsning af Spørgsmaalet, skal man dog blive deroppe. Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) var ogsaa inde paa det, at man muligvis kunde flytte Posthuset et andet Sted hen. Det er en ny Tanke, som her kommer op. Hvad der ligger for her, er at se at faa en Afgørelse, og denne Afgørelse er, saa vidt man kan skønne, til Dels truffen for Tingets Vedkommende. Det første Medlem, som talte forleden (N. Rasmussen), vilde ikke anbefale Sagen. Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll), som talte i Dag, vilde have den grundigt undersøgt. Det ærede Medlem for 6te Kreds (Hey), der nu talte, havde saa mange Indvendinger at gøre, at der ikke var Tale om, at han syntes at kunne gaa med dertil, og han bebredede mig, at jeg sagde, at det var heldigt, om denne Kapital kunde komme til at virke i det Øjeblik, Staten købte den Ejendom. Han mente, at Staten skulde beholde sine Penge og saa søge andetsteds hen. Jeg

beklager, at man ikke kan enes om denne Sag, men derved er jo ikke noget at gøre. Naar ærede Medlemmer i den Grad ere imod det, saa er det heller ikke værd at gøre Ophævelser over den Sag, saa ved man, hvor den skal ende.

Schultz: Den omtalte Bygning har jo været underkastet en meget skarp Kritik, ikke alene her paa Rigsdagen, men ogsaa udenfor Rigsdagen er der fældet en meget haard Dom over den. Jeg skal ikke forøge Kritikken, skønt det ogsaa forekommer mig, at Bygningen ingenlunde opfylder de Fordringer, der bør stilles til en Stats-ejendom. Kun skal jeg udtale, at det forunder mig, at man foreslaar at vælge en Bygning, der er i den Grad urimelig stor, større end Telegrafvæsenet har Brug for; thi det er jo kun en Trediedel, det har Brug for; de to Trediedele lejes ud. Saa siges der: ja, men det giver Mulighed for, naar den Tid kommer, at kunne udvide. Med Hensyn til disse Udvidelser vil jeg røre ved et Punkt. I Bemærkningerne til Lovforslaget anføres det, at man kunde overføre en Del af den Telegrafkorrespondance, der foregaar i Fredericia, fra Fredericia til København. Imidlertid ser jeg af Rigsdagstidende, at den højtærede Minister under Forhandlingerne i Folketinget har udtalt, at dette Spørgsmaal berøres og afgøres ikke ved dette Lovforslag. Jeg opfatter den højtærede Ministers Udtalelse saaledes, at der altsaa, naar noget saadant kommer til at foreligge, vil komme et nyt Lovforslag frem tillige med Oplysninger om de ret store Bekostninger, saadanne Forandringer ville medføre. For saa vidt denne min Opfattelse er rigtig, er der altsaa ikke Grund for mig til at forlænge Forhandlingen, men jeg vilde sætte overordentlig Pris paa at høre en Udtalelse af den højtærede Minister om dette Punkt.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Af de Grunde, jeg i mit Indledningsforedrag anførte til Fordel for det af mig foreslaaede og af Folketinget godkendte Projekt, have alle anerkendt Berettigelsen af den første, den, at Telegrafstationen herefter vilde komme til at ligge paa et overmaade godt og bekvemt Sted, baade for Telegrafvæsenet selv — det har ikke saa meget at sige, da Bygningen ogsaa vil kunne faa en for det god Beliggenhed andetsteds —, men navnlig af Hensyn til Publikum. Der har været nogle Nuancer, det erkender jeg, i Udtalelserne desangaaende, men i det hele og store ere